

Europeiska kommissionens arbetsmetoder under kriser

En fallstudie på krishanteringen av den grekiska skuldkrisen
år 2010 till 2015 baserat på post-byråkratiska kännetecken

European Commission's workmethods during a crisis

A case study on the crisis management of the Greek debt
crisis during the year 2010 to 2015 based on post-
bureaucratic characteristics

Rijad Abazaj

Statsvetenskap
Kandidatnivå
15 hp
VT-22
Astrid Hedin

Abstract

The purpose of this study is to analyze if the workmethods in the European Commission's crisis management had post-bureaucratic characteristics, more specifically less hierarchy, horizontal communication, collective decision-making and own responsibility, during the Greek debt crisis 2010-2015. To carry out an analysis this study identifies four characteristics of a post-bureaucratic organization, in order to use the theory as a tool to clearly identify if there are any post-bureaucratic characteristics in the Commission's workmethods during the Greek crisis 2010-2015. The material used in the study is based on published reports from the European Parliament, European Court of Auditors, International Monetary Fund and the European Commission where facts on the European Commission's crisis management are presented. This study's analysis shows that post-bureaucratic characteristics can be identified on the workmethods the Commission used in some situations during the Greek debt crisis 2010-2015. The study's conclusion is summarized by the fact that the European Commission's workmethods in relation to post-bureaucratic characteristics are only found in some instances. Therefore the study can not conclude that the European Commission is a post-bureaucratic organization during the Greek crisis 2010-2015.

Keywords: Post-bureaucracy, Crisis management, Greek debt crisis, European Commission, Troika

Innehållsförteckning

1. Inledning	5
1.1 Disposition	6
1.2 Problemformulering	6
1.3 Syfte och frågeställning	6
1.4 Avgränsningar	7
2. Bakgrund	8
2.1 Centrala begrepp	8
2.2 Centrala organisationer	9
3. Tidigare forskning	11
3.1 Samarbete under Greklands skuldskris	11
3.2 Grekland i relation till den Europeiska Unionen under skuldskrisen 2010-2015	12
3.3 EU:s krishantering	13
3.4 Sammanfattning och diskussion	13
4. Teoretisk ramverk	15
4.1 Post-byråkrati	15
4.2 Kritik mot post-byråkrati	17
4.3 Motivering till val av teoretiskt ramverk	17
5. Metod	19
5.1 Operationalisering	20
5.2 Validitet och reliabilitet	22
5.3 Granskning av material	23
5.3.1 materialets trovärdighet	23
6. Resultat	25
6.1 EU kommissionens krishantering under Greklands skuldskris mellan åren 2010-2011	25
6.2 EU kommissionens krishantering under Greklands skuldskris år 2012	25
6.3 EU kommissionens krishantering under Greklands skuldskris år 2013	27
6.4 EU kommissionens krishantering under Greklands skuldskris mellan åren 2014-2015	29

7. Analys	31
7.1 EU kommissionens hierarki under Greklands skuld kris mellan år 2010-2015	31
7.2 EU kommissionens kommunikation under Greklands skuld kris mellan år 2010-2015	33
7.3 EU kommissionens beslutsfattande under Greklands skuld kris mellan år 2010-2015	35
7.4 EU kommissionens övervakning och initiativ under Greklands skuld kris mellan år 2010-2015	36
7.5 Sammanställning av analysen	38
8. Slutsatser	39
8.1 Kritisk reflektion	40
8.2 Vidare forskning	40
9. Referenslista	42
9.1 Litteratur	42
9.2 Elektroniska tidskriftsartiklar	42
9.3 Webb sidor	43

1. Inledning

Världen går igenom många olika kriser. Alltifrån naturkatastrofer till pandemier som påverkat mänskligheten mer eller mindre. Under den moderna tiden har många betydelsefulla utvecklingar skett och en av de mest betydelsefulla är den globala finansiella marknaden, alltså den ekonomiska utvecklingen (IMF, 2021). Även om den ekonomiska utvecklingen under modern tid haft stor betydelse, har detta system inte alltid fungerat i den mån att den finansiella marknaden undgått kriser (IMF, 2021, s.11). De två finansiella kriserna som uppmärksammats mest har varit “den stora depressionen” år 1929-1939 samt den mer nutida “stora recessionen” år 2007-2009 (James, 2013, s.308). Däremot står en sak säker och det är att ingen kunde förutspå att den “stora recessionen” var nära att resultera i ett lands totala kollaps (ibid.).

Det land som benämns varit nära en total kollaps är Grekland (ibid.). Under denna period staplades Greklands skulder upp och blev allt större, tillslut var de så höga att deras bruttonationalprodukt (BNP) var en tredjedel utöver skulderna (Kutlay, 2018). Från ett ytligt perspektiv kan detta vara mycket oroväckande, att ett land som är medlem i en av de starkaste organisationerna, nämligen den Europeiska Unionen (EU), kan riskera att gå i total kollaps. Eftersom EU:s strävan är att sprida transparens och demokrati runt om i världen kan organisationen inte garantera säkerhet bland deras medlemsländer (Roos, 2019). I och med att denna kris var en av de första stora kriserna EU var med om blir det ett intressant ämne att undersöka (ibid.).

Då det påpekas bland annat av Schiffauer (2018) att EU kommissionen ingick i informella möten och dialoger under den grekiska skuldskrisen och enligt Styhre (2009, s.92-93) är detta något som förekommer i post-byråkratiska organisationer, blir därmed en undersökning på om EU kommissionen har flera post-byråkratiska drag i deras arbetsmetoder under Greklands skuldskris intressant att undersöka.

1.1 Disposition

Denna studie är uppdelad i åtta avsnitt. Första avsnittet presenterar en inledning vars studiens problemformulering, syfte, frågeställning samt avgränsningar ingår. Vidare i det andra avsnittet redovisas centrala begrepp och organisationer för denna studie. Det tredje avsnittet skildrar och förklarar tidigare forskning som är av relevans för studien. Det teoretiska ramverket undersökningen bygger på presenteras i det fjärde avsnittet. Efterföljande metodavsnitt lyfter de olika metodologiska vägvalen samt hur jag avser undersöka min valda frågeställning. I de tre sista avsnitten presenteras studiens resultat, analys och slutsats i avsnitt var för sig.

1.2 Problemformulering

EU erbjuder medlemskap till länder i Europa som uppfyller organisationens strävan. Som framgått i studiens inledning är EU:s strävan att sprida transparens och demokrati runt om i världen (Schiffauer, 2018). Inom EU:s organisation framgår emellertid inga bestämda implementeringsteorier för hur organisationen ska bedrivas. Tidigare forskning (se till exempel Roos, 2019; Schneider, 2018 och Schiffauer, 2018) har fokuserat på att förklara vilka åtgärder EU gjorde under Greklands skuldskris mellan åren 2010-2015. Tidigare forskning (se till exempel Rhinard, 2017) har också fokuserat på EU:s arbetsmetoder som bland annat innefattar kollektiva beslutsfattande vid krissituationer. Även om dessa forskningar påvisar åtgärder samt arbetsmetoder för krishantering vid ett specifikt område, i detta fall Grekland, tar forskningen inte upp en organisationsteori som implementeras vid denna tidsperiod. Detta har fäst min uppmärksamhet och mitt intresse, därför har jag valt att fördjupa mig inom EU kommissionens arbetsmetoder för att ta reda på om det finns inslag av en viss organisationsteori, mer bestämt post-byråkrati, i krishanteringen av Greklands nästintill totala kollaps, åren 2010-2015.

1.3 Syfte och frågeställning

Syftet med studien är att med hjälp av de post-byråkratiska kännetecken analysera samt förklara EU kommissionens arbetsmetoder i deras försök att hjälpa Grekland skuldsanera sin statsbudget, mellan åren 2010-2015. Frågeställningen för denna studie blir därmed:
Finns de fyra kännetecknande dragen, mindre hierarki, horisontell kommunikation, kollektivt beslutsfattande och eget ansvar, i EU kommissionens arbetsmetoder i hanteringen av Greklands skuldskris, mellan åren 2010 och 2015?

1.4 Avgränsningar

Denna studie avgränsar sig i olika avseenden. Studien fokuserar enbart på arbetsmetoderna från EU kommissionens sida under den finansiella krisen, vilket är en av avgränsningarna. Den andra avgränsningen ligger i materialet där fem publicerade dokument är valda för att ta fram fakta och därefter göra en analys. Valet av materialet/dokumenterna motiveras djupgående under avsnittet "5.4 Granskning av material".

2. Bakgrund

I bakgrundsavsnittet presenterar jag relevanta centrala begrepp samt organisationer för denna studie. De centrala begreppen samt organisationer framgår med avsikt att skapa förståelse för den fortsatta läsningen. Avsnittet inleds med 2.1 där de centrala begreppen för studien förklaras djupgående. I avsnitt 2.2 redogör jag och motiverar för de centrala organisationerna som är av relevans för studien.

2.1 Centrala begrepp

Greklands skuld kris

Ett centralt och ofta förekommande begrepp i denna studie är Greklands skuld kris. Costas Simitis (2014) ger en förklaring på detta begrepp i sin bok *The European Debt Crisis : The Greek Case* och menar att Greklands skuld kris är ett resultat av en dominoeffekt från den stora recessionen mellan åren 2007-2009. Författaren förklarar vidare att den stora recessionen började i USA och spreds sig vidare till Europa där länder som hade vissa bristfälligheter i att styra ett land, bland annat nationalekonomin, påverkades mer än andra (Simitis, 2014, s.7). Kort därefter blev det uppenbart att Grekland var det land som stack ut från mängden (ibid.). Författaren fortsätter och skriver att transparens var bristande från Greklands sida, vilket resulterade i att EU enbart avvaktade deras situation (Simitis, 2014, s.8). Greklands regering hade alltså redovisat att deras BNP underskott var 6,7% medan den egentligen var mer än 12% (ibid.). År 2009 kommer informationen ut om underskottet och Greklands bristande skuldhantering visar sig påverka Eurozonen, alltså länder med euro som valuta (ibid.). Simitis (2014) belyser vidare att EU upptäckte att länder såsom Irland, Portugal, Spanien och Italien påverkades av den bristande grekiska hanteringen och gick mot samma håll. Med som utgångsläge utropade EU den grekiska krisen som en EU-kris (ibid.). Detta förklarar författaren gav upphov till formeringen av Troika som svar på krisen (ibid.).

Troika

Ett annat centralt och ofta förekommande begrepp i denna studie är Troika. Begreppet är en definition på ett samarbete mellan EU kommissionen, ECB och IMF under Greklands skuld kris 2010-2015 (Eurofound, 2017). Då denna studie undersöker Kommissionens arbetsmetoder under Greklands skuld kris är det av vikt för läsaren att få begreppet förstått.

Eurofound (2017) förklarar att Troika är en term som anammades av dokument, rapporter och granskningar gjorda på Greklands skuldskris både under och efter krisen (ibid.). Termen beskrev tiden då Kommissionen, ECB och IMF samarbetade tillsammans för att skuldsanera Greklands statsbudget (ibid.).

2.2 Centrala organisationer

Följande organisationer förklarade i detta avsnitt är de organisationer som var nära involverade i lösningen till Greklands skuldskris mellan åren 2010-2015.

Europeiska kommissionen

Författarna Karns, Mingst och Stiles (2015) skriver i sin bok *International Organizations* om den Europeiska kommissionen där de beskriver Kommissionen som ett av de viktigaste organ inom EU. Författarna menar att detta är ett av de viktigaste organen då organisationen är det enda organ inom EU som kan lägga fram lagförslag och budget (Karns, Mingst & Stiles, 2015, s.183). Fortsättningsvis förklarar författarna att utöver deras ansvar att lägga lagförslag och budget har den Europeiska kommissionen även ansvar i att bidra till EU:s utveckling. Detta genom att Kommissionen ser till att EU:s avtal och mål efterföljs av medlemsländer samt övriga EU-organ (ibid.). Kommissionen ser även över om EU:s medlemsländer följer de policys och lagar stadgade i EU:s fördrag (ibid.). Ifall Kommissionen lägger märker till att vissa lagar eller regleringar inte följs av ett medlemsland, kan de med hjälp av Europeiska unionens domstol sanktionera samt ge böter till dem (ibid.). Från ett utrikes perspektiv skriver författarna att EU kommissionen dessutom har ansvar i att förhandlar med länder och organisationer utanför EU. Kommissionen förhandlar för det mesta frågor angående handel men de ser även till att representera EU inför Förenta nationerna (FN) (ibid.).

Europeiska centralbanken

Europeiska centralbanken eller ECB är en organisation som ansvarar för att hålla valutan Euro stabil (Europeiska centralbanken, 2022). Detta genom att ECB erbjuder säkerhet åt individer, länder samt organisationer som är beroende av valutan Euro (ibid.). Denna organisation ser även till att tillverka Euro-sedlar utan att valutan riskerar att drabbas av hög

inflation (ibid.). ECB har dessutom ansvar över att erhålla den finansiella stabiliteten för alla medlemmar inom Eurozone (Europeiska centralbanken, 2022).

International Monetary Fund

International Monetary Fund (IMF) är en organisation som ansvarar för att ge en hållbar samt stabil utveckling för sina 190 medlemsländer. Detta genom att organisationen stöttar de finansiella policys de anser vara nödvändiga för en stabil ekonomi runtom i världen. Alltså om en policy i ett land visar att den kan bidra till fler jobb, stödjer IMF denna policy och ger assistans så att den kan förvaltas på bästa sätt (International Monetary Fund, 2022).

3. Tidigare forskning

Detta avsnitt synliggör EU:s krishantering under Greklands skuldskris mellan år 2010-2015. Genom noggrann läsning av befintlig forskning kan detta avsnitt påvisa vad som brister och/eller saknas i den befintliga forskningen, detta för att i sin tur även stärka syftet med min undersökning. Denna forskningsöversikt vill därmed skildra bilden kring berörda organisationers krishantering under Greklands skuldskris år 2010-2015 för att belysa relevanta perspektiv för studiens fortsatta läsning.

För att tydligt förklara EU:s krishantering under Greklands skuldskris år 2010-2015 är denna forskningsöversikt uppdelad på följande sätt: Först presenteras forskning som belyser orsak, konsekvens samt samarbete mellan aktörer under Greklands skuldskris år 2010-2015, detta för att ge inblick på EU:s involvering i krisen. I andra avsnittet redovisas forskning som förklarar EU:s åtgärder gentemot Grekland under krisperioden. Efterföljande avsnitt presenterar en studie som ger läsaren insyn och förklarar vilka arbetsmetoder EU anammar under krissituationer. Slutligen sammanfattas och diskuteras forskningen för att i sin tur stärka denna studies undersökning. I anslutning till dessa avsnitt tas väsentligt innehåll ur studier, i relation till studiens problemområde, syfte och frågeställning.

3.1 Samarbete under Greklands skuldskris

I forskningsstudien *Why Not Default? The Political Economy of Sovereign Debt* skriven av Jerome Roos (2019) undersöks hur hanteringen av Greklands skuldskris påverkade Eurozonen. I Forskningsstudien ingår en beskrivning på de involverade aktörerna som låg bakom Greklands återhämtning mellan åren 2010-2015 (Roos, 2019, s.225). Syftet med forskningsstudien är att ge inblick och en förklaring på hur kriser sprider sig vidare om de inte hanteras i god tid. Ross (2019) slutsats påpekar att för lite lyhördhet från EU resulterade i att Greklands skuldskris spred sig och slutligen blev en EU-kris (Roos, 2019, s.227-228). Forskningsstudien visar att organisationer inkluderade i undersökningen hade ökat deras samarbete under krishanteringsprocessen, i synnerhet ökade de centrala organisationerna Kommissionen, ECB och IMF sitt samarbete (Roos, 2019, s.225 ,237). Detta då de var tvungna att ingripa med rekordhög låna för att skuldsanera Greklands statsbudget (ibid.). Som författaren även betonar, bidrar denna studie inte bara med att förstå hur Greklands skuldskris spred sig till Eurozonen, utan även till förståelsen att hantering av Greklands skuldskris ledde

till ökat samarbete bland organisationer involverade för att lösa denna kris (Roos, 2019, s.259).

3.2 Grekland i relation till den Europeiska Unionen under skuldkrisen 2010-2015

Den vetenskapliga artikeln *The responsive union : national elections and European governance* skriven av Christina J. Schneider (2018), bygger på att undersökning och bidrar med ett nytt perspektiv på hanteringen av Greklands skuldkris samt hur krisen spred sig. Den tidigare forskningsstudien från Roos (2019) kan kompletteras då Schneider (2018) sätter fokuset på EU:s krishanteringsprocess under Greklands skuldkris år 2010-2015. Denna vetenskapliga artikel ifrågasätter EU:s demokratiska hantering av den grekiska skuldkrisen, men ger ändå perspektiv på hur krishanteringen såg ut under denna tidsperiod. Detta genom att författaren bland annat speglar EU:s arbetsmetoder med EU:s demokratiska styrning under den grekiska skuldkrisen (Schneider, 2018, s.6-10). För att få fram ett resultat jämförde Schneider (2018) EU:s arbetsmetoder med EU:s stadgade definition av demokrati och kom fram till att EU hade demokratiska brister i deras styrning (ibid.). Detta eftersom informella möten och dialoger mellan EU:s institutioner och dess medlemsländer var förekommande i krishanteringsprocessen, vilket även författaren påpekar resulterade i ett bakslag av EU:s försök att sprida Eurozonen (Schneider, 2018, s. 6-8, 14-15).

En forskningsstudie vars resultat inte skiljer sig särskild mycket åt i jämförelse med Christina J. Schneider (2018) kommer från *A single model of governance or tailored responses? : historical, economic and legal aspects of European governance in the crisis* skriven av Peter Schiffauer (2018), som i sin forskningsstudie kommer fram till att EU fick ett bakslag i sitt mål att sprida Eurozonen (Schiffauer, 2018, s.114-119). Syftet med Schiffauer (2018) forskningsstudie är att bidra till förståelsen kring relationen mellan Grekland och EU under den grekiska skuldkrisen år 2010-2015. Schiffauer (2018) får fram sitt resultat genom att analysera hinder som EU bemötte i deras försök att sprida Eurozonen (ibid.). Resultat påvisar bland annat att EU:s svårigheter i att sprida Eurozonen beror på Greklands medlemskap i Eurogroup, detta då landets skuldkris påverkat skapandet av en inre marknad inom EU (Schiffauer, 2018, s.115, 152). Därav menar Schiffauer (2018) att EU var tvungna att ge lån åt Grekland och se till att stoppa skuldkrisens spridning till den europeiska banksektorn (ibid.). Författaren betonar i likhet med Schneider (2018) forskningsstudie att EU hade brister

i deras demokrati under krishanteringsprocess, detta då lite transparens var förekommande under denna tidsperiod.

3.3 EU:s krishantering

Mark Rhinard (2017) utförde en studie för att undersöka vad för inverkan kriser har på EU, mer specifikt undersökte Rhinard (2017) vad för inverkan skuld- och finansiella samt ekonomiska kriser har på EU. Forskaren undersöker även hur EU har handskats samt kommer att handskas med sådana typer av krissituationer i framtiden, då oron för återfall finns kvar inom organisationen. För att komma fram till ett resultat bygger Mark Rhinard (2017) sin studie på den europeiska integrationen och kritiska säkerhetsmetoder för att förklara varför denna dynamik uppstått och vad den har för konsekvenser. Resultatet Mark Rhinard (2017) kommer fram till är att EU:s kris-orienterade metoder omfattas av mer kollektivt beslutsfattande, detta då EU:s producerar för policyskapande sker genom mer samarbete än deras traditionella sätt att skapa policys. Denna forskningsstudie bidrar därmed till förståelsen att kollektivt beslutsfattande existerar i EU:s krishanteringsprocess.

3.4 Sammanfattning och diskussion

Argumenten och insikter från respektive studie är relativt lika varandra och bidrar med förståelsen kring hur EU:s krishantering såg ut under Greklands skuldskris mellan år 2010-2015. De argument och insikt som påpekas i studierna är framförallt att EU haft inflytande i att hjälpa Grekland skuldsanera sin statsbudget, där Roos (2019) påpekar att Kommissionen, ECB, och IMF var de centrala organisationerna. Det påpekas även att dessa organisationer var tvungna att hjälpa Grekland då den grekiska skuldskrisen spreds sig och påverkade resterande länder medlemmar i EU. Utifrån studierna kan det konstateras att samarbete under kriser sker mellan olika berörda aktörer, men i synnerhet mellan Kommissionen, ECB och IMF. Eurozone förklaras som en huvudsaklig anledning till större involvering från EU:s sida och det leder till EU:s stora engagemang i den grekiska skuldskrisen år 2010-2015. Dessutom lyfter forskningen i 3.3 att EU samarbete inom organisationen ökar under ekonomiska krissituationer.

Roos (2019) påvisar i sin forskningsstudie att samarbete inom EU som organisation ökar i krishanteringsprocesser. Vidare påvisar Schneider (2018) och Schiffauer (2018) forskningsstudie att dialoger inom EU förekommer under krishanteringen och Rhinard (2017)

menar att kollektiva beslutsfattande finns i EU:s hantering av ekonomiska kriser. Då samarbete, dialoger och kollektivt beslutsfattande är enbart aspekter av den post-byråkratiska organisationsformen, som förklaras djupgående i 4.1, blir det intressant att undersöka ifall mer inslag av post-byråkratiska kännetecken finns i EU:s arbetsmetoder, detta för att ytterligare spegla arbetsmetoderna som eventuellt finns i hanteringen av Greklands skuldskris år 2010-2015. Mer specifikt om post-byråkratin finns inom EU:s arbetsmetoder under hanteringen av Greklands skuldskris år 2010-2015. Då EU är en stor organisation avgränsar sig min studie i att enbart undersöka ett av EU:s huvudorgan, nämligen EU Kommissionen.

4. Teoretisk ramverk

Under detta avsnitt redovisas en organisationsteori vid namnet post-byråkrati. Jag kommer att redogöra vad post-byråkrati är och vad som kännetecknar en post-byråkratisk organisation. De kännetecknande dragen för en post-byråkratisk organisation kommer vara denna studies analytiska verktyg för att kunna besvara studiens frågeställning: *Finns de fyra kännetecknande dragen, mindre hierarki, horisontell kommunikation, kollektivt beslutsfattande och eget ansvar, i EU kommissionens arbetsmetoder i hanteringen av Greklands skuld kris, mellan åren 2010 och 2015?* Det teoretiska ramverket börjar med avsnitt 4.1 där post-byråkrati som ett teoretiskt ramverk presenteras närmare. Det åtföljs med 4.2 där kritik mot post-byråkrati lyfts. För att knyta ihop säcken väljer jag att avsluta detta avsnitt i 4.3 med en motivering till val av teoretiskt ramverk.

Kritiken mot den klassiska byråkratin gav upphov till nya perspektiv på hur organisationer ska struktureras. Olika teoretiker bidrog med sina uppfattningar på vilken struktur som är den bästa. Genom kritiken skapades en ny organisationsteori under namnet post-byråkrati, i mål att lösa byråkratins hinder (Styhre, 2009, s.89).

4.1 Post-byråkrati

Under 1950 -1960 talet gjordes empiriska studier på hur byråkratin fungerar i praktiken och en del forskare uppmärksammade hinder med den byråkratiska styrningsmodellen, som förklarade att organisationer ska präglas av hierarki, regler och auktoritet (Styhre, 2009, s.89). Därav gav det upphov till olika idéer kring hur dessa hinder skulle lösas. Detta resulterade i en utveckling av nya organisationsteorier. Bland de nya teorierna uppkom en organisationsteori vid namnet post-byråkrati (ibid.). Denna teori är en samling av olika forskares input på en ny form av styrning som kan vara gynnsamt för en organisation (ibid.). Post-byråkrati är en organisationsteori som bygger på organisationens förtroende till sina arbetare. Genom det goda förtroendet kan en god utveckling ske för organisationer med denna organisationsform (Styhre, 2009, s.90).

Styhre (2009) förklarar post-byråkrati och påpekar att post-byråkratiska organisationer undviker den traditionella synen av byråkrati. Alltså undviker post-byråkratiska organisationer ansvarsgivande, auktoritet samt regler som innefattas av hierarki, vilket är något som präglas i traditionella byråkratiska organisationsformer (Styhre, 2009, s.90).

Författarna Brewster m.fl. (2009) skriver att post-byråkratiska organisationer förespråkar frihet, arbetare ska inte lyda den traditionella byråkratiska hierarkin som talar för att regler måste följas (Brewster m.fl., 2009). I likhet med Styhre (2009) och Brewster m.fl. (2009) förklarar författaren Ola Edvin Vie (2009) i sin studie att post-byråkratiska organisationer förespråkar mindre hierarki i deras sätt att styra (Vie, 2009). Därmed drar jag tolkningen att ett av de kännetecknande dragen för post-byråkratiska organisationer är mindre hierarki.

Styhre (2009) skriver att den traditionella byråkratin leder till mindre motivation bland arbetare och att det är ett resultat av hierarki som anses vara alltför opersonlig (Styhre, 2009, s.90). I kontrast till den traditionella byråkratin uppmuntrar därför post-byråkrati sociala interaktioner, med förklaringen att horisontell kommunikation bidrar till arbetares involvering och därmed ökade motivation (Styhre, 2009, s.91). Brewster m.fl. skriver i likhet med Styhre (2009) att post-byråkrati förespråkar mindre hierarki då det bidrar till ökad flexibilitet. Det förklaras att en organisation med flexibilitet resulterar i att motivation bland organisationens arbetare ökar (Brewster m.fl., 2009). Brewster m.fl. skriver att flexibiliteten bidrar även till ökad effektivitet i en organisation. Den ökade effektiviteten förklaras av författarna vara resultatet av att post-byråkratiska organisationer uppmuntrar anställda att lösa arbetsuppgifter genom horisontell kommunikation (ibid.). Alltså uppmuntrar post-byråkratiska organisationer till horisontell kommunikation samt dialog i organisationens sätt att styra. Fortsättningsvis belyser Vie (2009) i sin studie att kommunikation på den horisontella nivån är något som är vanligt förekommande i en post-byråkratisk organisation. Utifrån detta benämns horisontell kommunikation som ett av de kännetecknande dragen för en post-byråkratisk organisation.

Organisationer som anammar organisationsteorin post-byråkrati bygger på att främja "teamwork" och har oftast projektbaserade arbetsuppgifter (Styhre, 2009, s.91-92). I och med att en organisation med post-byråkrati ska ha tillit till sina arbetare sker dessutom decentralisering, som även är en central aspekt för post-byråkratiska organisationer (Styhre, 2009, s.92-93). Decentralisering är något som även Vie (2009) lyfter upp i sin studie. Vie (2009) förklarar att decentralisering blir något som uppmärksammas i post-byråkratiska organisationer då beslutsfattningen är utspridd på olika nivåer (Vie, 2009). Brewster m.fl. (2009) ger förklaringen att horisontell kommunikation är vanligt förekommande och att detta medför och leder till att gemensamma beslut fattas i post-byråkratiska organisationer (Brewster m.fl., 2009). Därmed uppfattas det att ett av de kännetecknande dragen för en post-byråkratisk organisation är decentralisering, eller med andra ord kollektivt beslutsfattande.

Styhre (2009) skriver att självövervakning är en grundprincip för varje arbetare i en post-byråkratisk organisation. Han förklarar att arbetare måste ta eget ansvar till utförandet av uppgifter då direktiv inte kommer från toppen (Styhre, 2009, s.93-94). Då direktiv inte kommer uppifrån ska chefer i en post-byråkratisk organisation betraktas av samma princip och ha en arbetsdisciplin. Arbetsuppgifter ska därför sättas inom en ram för tidsperioder så att arbetet kan utföras på egen hand av arbetare eller grupper (Styhre, 2009, s.94). I tillägg till Styhre (2009) lyfter Brewster m.fl. upp att ansvar och beslutsfattande ska kunna ske på eget initiativ, detta då ingen överordnad behöver ge direktiv för att en arbetsuppgift ska utföras (Brewster m.fl., 2009). Utifrån detta tolkas ett kännetecknande drag för post-byråkrati vara eget ansvar.

Genom förklaringen av vad post-byråkrati är kan det summeras att det finns fyra kännetecknande drag eller kriterier för post-byråkratiska organisationer, dessa är följande:

- Mindre hierarki
- Horisontell kommunikation
- Kollektivt beslutsfattande
- Eget ansvar

4.2 Kritik mot post-byråkrati

Post-byråkrati är en relativt ny organisationsteori som däremot inte undgått kritik. Då den är relativt ny grundas kritiken på att det inte finns tillräckligt med empirisk data som stödjer de påstående post-byråkratin har. Alltså är teorin inte tillräckligt empiriskt underbyggd (Styhre, 2009, s.108). Dessutom förklarar kritiker att post-byråkratin innebär en vag och därmed inte legitim som organisationsteori (ibid.). Vidare påpekas det att post-byråkratiska organisationer inte präglas av hierarki men att hierarki fortfarande råder och att arbetarna därmed inte kan vara helt fria samt kunna ta eget ansvar (ibid.).

4.3 Motivering till val av teoretiskt ramverk

Jag argumenterar att denna studies val av teori är särskilt lämplig att använda på fallet jag undersöker, detta då tidigare forskning påvisar att EU har samarbete, kollektivt beslutsfattande och dialoger i deras krishantering. Med utgångspunkten att EU har vissa post-

byråkratiska drag inom deras krishantering blir det teoretiska ramverket passande för att ta reda på om Kommissionens arbetsmetoder är utformade enligt alla post-byråkratiska kännetecknade drag, det vill säga utifrån mindre hierarki, horisontell kommunikation, kollektivt beslutsfattande och eget ansvar, under Greklands skuld kris år 2010-2015. Jag kan i viss mån motivera att vissa små aspekter av post-byråkrati uppmärksammas i tidigare forskning, men jag vill undersöka om det finns fler inslag av post-byråkratin genom att analysera de kännetecknande dragen för en post-byråkratisk organisation. Detta för att i sin tur spegla EU kommissionens arbetsmetoder under Greklands skuld kris år 2010-2015.

5. Metod

Fallstudiedesign är studiens valda forskningsdesign, detta då studien analyserar EU kommissionens arbetsmetoder i deras hantering av Greklands skuldskris år 2010-2015. Denna forskningsdesign används för att systematiskt få förståelse för ett specifikt fall genom att samla in information och/eller data, detta för att slutligen uppnå ett resultat i form av en slutsats på det utvalda fallet (Merriam, 1993, s. 20-21). Brukandet av en fallstudie är bland annat fördelaktigt då det möjliggör ett stort urval av empirisk material, som exempelvis dokument, intervjuer, observationer och artefakt (ibid.). Fallstudie är även en bra forskningsdesign då den medför hög begreppsvaliditet, detta med antagandet att studien inte är subjektiv utan så objektiv som den kan vara (George & Bennet, 2005, s. 17-19). Generellt stärks validiteten för denna studie då den är en fallstudie och är formad att definiera ett fall med utgångspunkt i det valda analytiska verktyget (ibid.). I och med att denna studie har ett fall som undersöks vars syfte är att spegla EU kommissionens arbetsmetoder i Greklands skuldskris år 2010-2015, blir en fallstudiedesign passande för min studie.

Denna studien kommer dessutom utmynna i en teorikonsumerande fallstudie. Detta eftersom ett specifikt fall ligger i fokus, nämligen Kommissionens krishantering under Greklands skuldskris år 2010-2015, där det teoretiska ramverket ska brukas som ett analytiskt verktyg för att förstå fallet (Esaiasson m.fl., 2017, s.89-90). Eftersom en teorikonsumerande studie och en teoriprövande studie går att sammanvävas, blir det av vikt att påpeka varför denna studie är en teorikonsumerande och inte en teoriprövande (ibid.). En teoriprövande studie har i avsikt att utläsa om teorin stämmer överens med vad den förklarar, alltså ställs teorin inför prövning genom ett avancerat fall (ibid.). Däremot brukas den teorikonsumerande metoden i avsikt att använda en teori som verktyg för att förklara studies utvalda fall (ibid.). Eftersom post-byråkrati blir ett teoretiskt verktyg för denna studies syfte är att identifiera och spegla EU kommissionens arbetsmetoder genom dess krishantering under Greklands skuldskris år 2010-2015, blir därmed den teorikonsumerande metoden relevant och matchande för min studie.

Studien skulle kunna anses vara en jämförande studie, detta då studien har utvalda tidsperioder. Däremot är inte studiens syfte att utläsa ändringen i tid eller ändring i organisationsform i Kommissionens arbetsmetoder. Istället har denna studie enbart syftet att spegla Kommissionens arbetsmetoder under den grekiska skuldskrisen år 2010-2015 genom att analysera ifall det finns post-byråkratiska drag under den valda tidsperioden. En

jämförande forskningsdesign använder olika fall som jämförs med varandra för att uppnå ett resultat (Esaiasson m.fl., 2017, s.102). Dock har denna studie enbart fallet EU kommissionens arbetsmetoder under Grekland skuldskris år 2010-2015. Esaiasson m.fl. förklarar att den principiella skillnaden mellan en jämförande fallstudiedesign och en traditionell fallstudiedesign skiljer sig inte särskilt mycket åt (Esaiasson m.fl., 2017, s.109). Vidare ger författarna ett exempel som förklarar hur skillnaden mellan de två designerna kan uppmärksammas. En jämförande studiedesign har två kontexter och en tidpunkt, medan en fallstudiedesign har en kontext och två tidpunkter. Då denna studie har ett fall, nämligen EU kommissionens arbetsmetoder i att hjälpa Grekland skuldsanera sin statsbudget och två tidpunkter, 2010-2015, faller det i linje med vad Esaiasson m.fl. förklarar vara kännetecknade för en fallstudiedesign (ibid.). Därmed går det att tolka att en fallstudiedesign är passande för denna studie.

5.1 Operationalisering

Operationalisering är ett begrepp som innebär att empiri och teori diskuteras i en studie (Esaiasson m.fl., 2017, s.56). Denna studies operationalisering sker genom att frågor har skapats utifrån det valda teoretiska ramverket, för att sedan ställas till det insamlade materialet i mål att analysera studiens frågeställning. För att genomföra en analys utifrån denna operationalisering har jag först gjort en noggrann läsning på det insamlade materialet. Därefter har materialet transkriberats för att få fram EU kommissionen arbetsmetoder under Greklands skuldskris år 2010-2015. Eftersom post-byråkrati går att kategoriseras med utgångspunkt i de kännetecknande dragen, kan jag skapa de operationella frågorna. Esaiasson m.fl. (2017 s.56) förklarar att resultatet av en studie beror på de operationella frågorna samt de operationella indikatorerna. I och med att denna studies systematiska frågor är ställda åt materialet med utgångspunkt ur de post-byråkratiska kännetecknande dragen, kan en studie inte få samma resultat om den inte har samma systematiska frågor och/eller samma teoretiska ramverk (ibid.).

Som tidigare påvisats kommer denna operationalisering ske genom att systematiska frågor ställs åt studiens utvalda material med post-byråkrati som utgångspunkt. De systematiska frågorna ställs åt materialet för att kunna hitta de post-byråkratiska kännetecknande dragen. Dessa systematiska frågor ska inte betraktas som studiens frågeställningar, utan enbart som frågor åt materialet, som enbart är till stöd för att eventuellt kunna besvara studiens

frågeställning: *Finns de fyra kännetecknande dragen, mindre hierarki, horisontell kommunikation, kollektivt beslutsfattande och eget ansvar, i EU kommissionens arbetsmetoder i hanteringen av Greklands skuldskris, mellan åren 2010 och 2015? Då analysen är uppdelat i form av kategorier kommer även de operationella frågorna vara uppdelade på samma vis för att göra analysen tillvägagångssätt tydlig.*

Mindre hierarki:

- *Återfinns det i materialet tydliga uppdelade nivåer av en hierarkisk steg där arbetsuppgifter är uppdelade?*

Denna systematiska fråga är tydligt kopplat till att hitta den kännetecknande dragen “mindre hierarki”. Detta genom att identifiera huruvida det finns tydliga nivåer av ansvarstagande i Kommissionens arbetsmetoder.

Horisontell kommunikation:

- *Tydliggörs interaktioner mellan Kommissionen och andra berörda aktörer i materialet?*

Denna fråga är utvald som en indikator för att hitta horisontell kommunikation, detta eftersom sociala interaktioner bland arbetare och/eller avdelningar är inom ramen för vad horisontell kommunikation är. Genom denna fråga går det därmed att identifiera interaktionerna mellan Kommissionen och andra aktörer involverade i Greklands skuldskris år 2010-2015.

Kollektivt beslutsfattande:

- *Åligger det att beslut fattas inom ramen för samarbete mellan Kommissionen och andra aktörer i materialet?*

Denna systematiska fråga tydliggör huruvida besluten Kommissionen gör är tillsammans med andra aktörer eller på egen hand. Vidare speglar den fråga även det Styre nämner som “teamwork” och om det kan identifieras i materialet.

Eget ansvar:

- *Återfinns det i materialet om Kommissionen övervakar sig själva och utför arbetsuppgifter på egen initiativ?*

Denna fråga är inom ramen för det Styhre (2009) förklarar är en grundprincip inom post-byråkrati och är sammankopplad med den kännetecknande dragen "eget ansvar".

5.2 Validitet och reliabilitet

Överensstämmelse samt samband mellan teori och empiri är grundläggande delar som måste fungera för att kunna mäta denna studiens validitet. Validitet brukar definieras på tre följande sätt: nämligen, att de operationella indikatorerna stämmer överens med den teoretiska definitionen, att det inte ska finnas systematiska brister eller fel och att studien undersöker det den påstår undersöka. Därmed är det viktigt att ett samband mellan teoretiska definitionen och studiens brukade operationella indikatorer framkommer, detta för att kunna mäta denna studiens validitet (Esaiasson m.fl., 2017, s.57-58). I denna studie är den teoretiska utgångspunkten de kännetecknande dragen för en post-byråkratisk organisation och används som studiens operationella indikatorer för att förklara problemområdet. Då denna studie grundar sig på dessa operationella indikatorer medför det en hög begreppsvaliditet som även tidigare nämnts. Genom detta blir även den interna validiteten för studien också hög, detta då Kommissionens arbetsmetoder mäts baserat på relevant material i relation till studien valda teoretiska ramverk.

Reliabilitet i denna studie kan tolkas inte vara mätbar, detta då studien inte är kvantitativ och inte brukar kvantitativ material, såsom enkäter, intervjuer eller statistiker som i sin tur sänker reliabiliteten (Esaiasson m.fl., 2017, s.220). Dock har denna studie systematiska frågor som är ställda åt materialet med utgångspunkt från post-byråkratin. I och med att denna studie har systematiska frågor höjs reliabiliteten, detta då jag resonerar att brukande av samma analysmetod och samma material leder till samma slutsatser om vidare forskning skulle göras (ibid.).

Eftersom att en god reliabilitet och en bra validitet är frekvent i denna studie blir därmed resultatvaliditeten hög och slutsatserna går att repeteras i vidare studier (Esaiasson m.fl., 2017, s.58).

5.3 Granskning av material

Det utvalda materialet för denna studie kommer från European Court of Auditors, Europaparlamentet, Kommissionen och IMF som publicerat nedskrivna rapporter, granskningar samt sammanställningar och är internationellt erkända organisationer. Materialet är upphittat från EU:s databaser och IMF:s publikationsarkiv. I materialet åligger information om arbete som olika organisationer utfört för att skuldsanera Greklands statsbudget år 2010-2015. Bland de organisationerna finns även EU kommissionens åtgärder för att hjälpa Grekland skuldsanera sin statsbudget mellan dessa år. Genom sökning på ordet "Grekland" i samband med orden "skuld" och "finans" gick det att få fram relevant material. Eftersom European Court of Auditors och Europaparlamentet inte var aktörer involverade i att hjälpa Grekland skuldsanera sin statsbudget år 2010-2015, tolkar jag att deras publikationer inte är vinklade då de enbart presenterar fakta under denna tidsperiod. I kombination med dessa två dokument ger dokumenten från Kommissionen och IMF ytterligare insyn på hur Kommissionens krishantering såg ut i denna period genom att ta upp ytterligare fakta om krisen.

5.3.1 materialets trovärdighet

European Court of Auditors är en EU institution som ansvarar för att granska händelser som uppstår inom EU och därefter presentera de i en granskningsrapport. Deras ansvar är alltså inte att framföra egna åsikter utan enbart att redovisa händelser inom EU. Eftersom denna institution enbart tar upp fakta och inga värderande åsikter, går denna källa därmed att tolkas som användbar för denna studie. Vad gäller Europaparlamentets rapport, innehåller den fakta om Greklands skuldkris mellan åren 2010-2014. Syftet med rapporten har varit att redovisa fakta om skuldkrisen för att de sittande partierna i Europaparlamentet ska få möjlighet att föra en debatt. Eftersom rapporten är faktabaserad går den att tolkas som objektiv. Studien har även en sammanställning från Kommissionen och en sammanställning från IMF. Sammanställningarna från respektive organisation belyser åtgärder gjorda för att hjälpa Grekland skuldsanera sin statsbudget år 2010-2015. Då både dokumenten redovisar fakta på händelser anser jag att det är av vikt för min studie. Båda dokumentens fakta kan bekräftas genom att felaktiga fakta skulle uppmärksammas då resterande material bekräftar varandra. Därav tolkar jag att denna studie håller sig objektiv och presenterar inte vinklade fakta.

Det skulle kunna argumenteras att materialet inte är inom ramen för samtiden, men eftersom Greklands Skuld kris år 2010-2015 inte skett i nutid har därmed material brukats som förklarar fakta under denna tidsperiod. Dessutom är materialet inte tendensiöst då dokumenten är oberoende och kan bekräfta varandra (Esaiasson m.fl., 2017, s. 297).

6. Resultat

I detta avsnitt presenteras EU kommissionens försök att hjälpa Grekland skuldsanera sin statsbudget år 2010-2015. Resultatavsnittet bygger på insamlade rapporter, granskningar och sammanställningar som transkriberats för att kunna presentera Kommissionens krishantering under denna tidsperiod. Resultatet framställs för att jag i nästa avsnitt ska kunna genomföra en analys med hjälp av studiens valda analytiska verktyg. Materialet är kronologiskt uppdelat för tydlighetens skull.

6.1 EU kommissionens krishantering under Greklands skuldskris mellan åren 2010-2011

Enligt Kommissionens (2017) rapport förklaras det att stöd åt Grekland är meriterande där organisationen Eurogroup ville ge lån uppemot 80 miljarder Euro för landets återhämtning. Lånet från Eurogroup blir reglerat och godkänt av EU kommissionen som beslutar att lånet successivt ska ges från och med maj 2010 till juni 2013, Kommissionen beslutar även att lånet ska finansieras av Eurogroup (Kommissionens, 2017). Däremot lyfter rapporten att flertal länder inte är ense om lånet och slutligen får Grekland 2.7 miljarder Euro istället (ibid.). I tillägg till Kommissionens (2017) rapport påpekar IMF (2012) att år 2010 inleddes ett samarbete mellan EU:s medlemsländer, Kommissionen och IMF för att ge Grekland stöd. Samarbetet inleds i maj 2010 och varar ända fram till juni 2011 (IMF, 2012). Kommissionen påpekar att ett samarbete mellan EU:s medlemsländer, Kommissionen och IMF sker men då länder drog sig ur samarbetet kan inte det fullständiga lånet på 80 miljarder Euro realiseras (Kommissionens, 2017).

6.2 EU kommissionens krishantering under Greklands skuldskris år 2012

I mars år 2012 godkänner Eurogroups finansminister ett program som ger extra stöd åt länder drabbade av stora skulder, däribland Grekland, där det finansiella stödet regleras av EU mekanismen EFSF (EU Kommissionen, 2017). Eurogroupens medlemmar kommer överens med Troika att ge extra mycket stöd åt den grekiska privata sektorn för att hjälpa landet skuldsanera sin statsbudget (Ibid.). Innan det första programmet startade skriver Europaparlamentets (2014) i sin rapport att IMF tydligt påpekade alla risker med programmet och vad som krävdes för att leda Greklands ekonomi åt en hållbar väg. Det visar sig tillslut att IMF:s påpekande ledde till ökade förhandlingar mellan Troika och Greklands regering (Europaparlamentet, 2014).

Vidare lyfter European Court of Auditors (2017) granskning upp att år 2012 inför Troika mekanismer för att kunna kräva politiska ändringar i Grekland, detta då IMF och därmed även Troika inte regleras av EU:s lagar. Dessa mekanismer ledde till att Troika kunde kräva vissa politiska åtgärder på ett legalt basis i Grekland (European Court of Auditors, 2017). Europaparlamentet och Eurogroup stödjer Troika i detta beslut med uppfattningen att ansvar överförs till Troika samt att krav inte lägre kan läggas på Troika samarbetet (Ibid.). Stödet från Europaparlamentet och Eurogroups sida kommer år 2012 då IMF inte har en aktiv roll i lösningen av Greklands skuldkris utöver det finansiella (Ibid.). IMF beskrivs i European Court of Auditors (2017) rapport år 2012 vara delaktiga i diskussioner mellan ECB och EU kommissionen men gav ej input (ibid.). Enligt Europaparlamentet (2014) förklarades IMF som objektiva i deras assisterande roll för Greklands återhämtning. Dock lyfter Europaparlamentets (2014) rapport upp att både Kommissionen och IMF hade sina synpunkter på vad som skulle göras och prioriteras under denna tidsperiod. Även om båda organisationerna kom överens angående vilka mål som var viktigast för Greklands återhämtning, förklarar Europaparlament (2014) att de båda organisationerna inte diskuterade effektiviteten och hållbarheten i målen (Europaparlamentet, 2014).

Vidare skriver European Court of Auditors (2017) i sin rapport att krishantering i första programmet år 2012 medförde att olika reformer tvingades på Grekland i syfte att reparera landets ekonomi. Rapporten förklarar även att reformerna enligt Troika var tvingande då tre hinder uppmärksammades i Greklands finansiella styrning (European Court of Auditors, 2017). Därför fokuserade det första programmet på att lösa dessa tre hinder. Det första hindret de ämnade att fixa var att ändra skattesystemet för att medföra trygghet i Greklands finansiella marknad (ibid.). Det andra hindret var att ändra på Greklands banksektor och det tredje hindret var att uppmuntra konkurrens för att främja affärlivet (ibid.).

Under det första programmet lyfter Kommissionens (2017) rapport upp att IMF och Eurozonens finansminister godkänner EU kommissionens krishanteringsplan och denna plan implementeras i programmet (EU Kommissionen, 2017). Europaparlamentet (2014) skriver vidare att, i Kommissionens plan ingick strikta regler bland annat om vilka aktörerna som fick vara involverade i lösningen för Greklands återhämtning. Dessa regler gav upphov till beslutet att skattesystemet prioriterades som första hindret, som tidigare nämnts (Europaparlamentet, 2014). Europaparlamentet (2014) skriver vidare att IMF exempelvis inte ansåg att ändring i skattesystemets skulle prioriteras men att planens ramverk gav

Kommissionen det slutliga beslutet (ibid.). Alltså var IMF och EU kommissionen inte ense om vilka åtgärder som skulle prioriteras men Kommissionen fick deras lösning att gå vidare och få det slutliga beslutet (ibid.).

6.3 EU kommissionens krishantering under Greklands skuldskris år 2013

Första programmet avslutades i början på 2013 och visade sig vara effektiv. Detta resulterade i att Greklands regering, Eurogroup och Troika beslutade att fortsätta på samma spår och ett liknande program introducerades (EU Kommissionen, 2017). Kommissionen (2017) skriver att medlemsländer godkände det nya programmet och utlovade att ge Grekland lån genom mekanismen EFSF. Eftersom Troika visade sig vara effektiva i att hjälpa Grekland skuldsanera sin statsbudget fick de tre organisationerna ytterligare ansvar i att implementera och forma nya policys (ibid.). Vidare påpekar Europaparlamentet (2014) att det nya programmet förespråkade ytterligare samarbeten, där samarbeten bland annat mellan EU kommissionen, Greklands regering och banken av Grekland var väsentligt för Greklands återhämtning (Europaparlamentet, 2014). I tillägg förklarar European Court of Auditors (2017) att Europarådet förespråkade detta samarbete, då Europarådet samtyckte från Greklands regering var ytterst viktigt för landets återhämtning (European Court of Auditors, 2017). Det påvisas i rapporten från Europaparlamentet (2014) att ett liknande samarbete mellan Kommissionen och Irlands regering lyckades justera deras finanspolitik (Europaparlamentet, 2014). Efter att Greklands regering gav samtycke hade Kommissionen ansvar att granska ifall Grekland implementerade reformer i linje med vad Troika ansåg vara viktiga för dess återhämtning (European Court of Auditors, 2017). Vidare påpekas det i rapporten att Kommissionen förhandlade med ECB och IMF angående hur programmen skulle fungera och anlidade kunnig personal inom området makroekonomi för att effektivt stabilisera Greklands ekonomi (ibid.).

IMF:s rapport (2013) förklarar att det var ytterst viktigt för Greklands regering att ge nödvändig information till Troika för att krishanteringen skulle få effekt (IMF, 2013). Det beslutades därför i det andra programmet att Greklands regering skulle ge återrapporteringar på den ekonomisk utveckling i landet under hela programmets gång (ibid.). År 2013 gav de olika arbetslagen inom Troika flera slutsatser på vilka åtgärder som skulle finnas i det andra programmet (EU Kommissionen, 2017). Anställda inom Troika kom gemensamt fram till beslut angående vilka policys samt hur mycket finansiellt stöd skulle ges åt Grekland i det

andra programmet (ibid.). För att det andra programmet skulle vara effektivt förklarar IMF (2013) att Troika gjorde flertal analyser baserade på insamlade data från Grekland (IMF, 2013). Grekland hade därmed även plikten att genast återrapportera till Troika om någon finansiell ändring gjordes i landet (ibid.).

Vidare skriver Europaparlamentet (2014) att de begärde handlingar från Troika inför en debatt. Troika skulle överlämna handlingarna men Parlamentet förklarade att lite transparens var förekommande under andra programmet och de menade på att de därmed inte fick ta del av alla handlingar som behövdes för debatten (Europaparlamentet, 2014). Då Eurogroup överförde ansvaret till EU kommissionen kunde Kommissionen förhandla fritt, vilket enligt parlamentet är en av anledningarna till att det fanns brist på transparens (ibid.). Även om Kommissionen hade formella avtal under krishanteringen med Grekland, påpekar Europaparlamentet (2014) att de formella dokumenten inte gavs i god tid. Parlamentet (2014) menar att denna krishanteringsprocess inte var acceptabel då viss information var undanhållen från EU:s medborgare. Dock argumenterade EU kommissionen att de inte ville riskera stabiliteten och att den politiska situationen skulle påverkas negativt i Grekland ifall vissa informationen gavs ut (ibid.). Europaparlamentet (2014) påpekar även i sin rapport att bland informationen som inte publicerades fanns dialoger mellan ECB och Kommissionen där Greklands finansiella bistånd diskuterades (Ibid.).

I juni år 2013 beslutar EWG att ge finansiellt stöd på 3,3 miljarder Euro åt Grekland baserat på Troikas rekommendationer, detta trots att Eurogroup begärde att stödet skulle vara större (EU Kommissionen). Vidare skriver Kommissionen (2017) att trots det att Eurogroup var missnöjda med Troikas rekommenderade utbetalning, utsåg de Kommissionen som ansvariga i att bedöma utbetalningar Grekland skulle få under andra programmet. Kommissionens bedömningar blev godkända av länderna inom Eurogroup då de ansågs vara relevanta för att hjälpa Grekland skuldsanera sin statsbudget (EU Kommissionen).

Det förklaras även i IMF:s rapport att Kommissionen fick ett större ansvar än resterande organisationer i Troika, detta på grund tidseffektivitet men även för att den grekiska regeringen ansåg Kommissionens bedömningar väsentliga för att lyckas implementera policys inom ramen för det andra programmet (IMF, 2013). I andra programmet förklarar European Court of Auditors (2017) att Kommissionen hade även rollen att medverka och representera EU:s medlemmarna som hade Euro som valuta. Kommissionen blev därmed

ansvariga att implementera andra programmet som innehöll EU regleringar och förhandla med ESM i enlighet med "ESM Treaty" i mål att införa ekonomiska policys och ge finansiell assistans till Grekland (European Court of Auditors, 2017).

6.4 EU kommissionens krishantering under Greklands skuldskris mellan åren 2014-2015

År 2014 förklarar Kommissionen (2017) att samarbetet mellan Kommissionen, ECB och IMF bedömdes av EU. I bedömningen visade det sig att Troika fattar gemensamma beslut angående vilka policys ansågs vara viktiga för att programmet ska fortsätta åt samma riktning (EU Kommissionen). I bedömningen granskades inte enbart Troika och deras arbete inom programmet, utan EU gjorde även bedömningar där Kommissionens "management" blev fokuset. EU bedömde att inga konkreta granskningar från Kommissionens sida gjordes för att se om Greklands regering implementerade policys inom det andra programmet (European Court of Auditors, 2017).

Fortsättningsvis lyfter European Court of Auditors (2017) i sin rapport att före detta presidenten för Eurogroup påpekade att Kommissionen och ECB tog fullt ansvar och därmed utsatte sig för alla misstag som skedde under andra programmet. Rådet tolkade före detta presidentens uttalande och menade att ingen av organisationerna inom Troika visste vem som hade det slutliga ansvaret i beslutsfattandet. Snarare genomfördes beslut från ECB och Kommissionens sida baserat på målen uppsatta inom programmet. Detta förklarar European Court of Auditors (2017) resulterade i att åtgärder genomförs i andra programmet som var utöver organisationernas kompetens, där Troika exempelvis införde åtgärder angående löne- och socialpolitiska frågor. Då Troikas design och struktur resulterade i Kommissionens och ECB:s roll som huvudansvariga i lösningen till Greklands skuldskris, blev även strukturen dömd som icke inkluderande i beslutsfattandet enligt Rådet (European Court of Auditors, 2017).

Efter att en ny regering kom till makten i Grekland påbörjade intensiva förhandlingar mellan den nya regeringen och länder inom Eurozonen, där EU kommissionen tog ansvaret i att ge

assistans under förhandlingarna (EU kommissionen, 2017). I förhandlingarna beslutades det att andra programmet skulle fortsätta i fyra månader till, detta då Greklands regering inte tagit initiativet att implementera reformer från andra programmet (ibid.). Det andra programmet avslutades i juni 2015 (EU Kommissionen).

7. Analys

I detta avsnitt presenteras en analys på materialet redovisat i resultatavsnittet utifrån studiens teoretiska ramverk. Det teoretiska ramverket är post-byråkrati där dess kännetecknande drag, mindre hierarki, horisontell kommunikation, kollektivt beslutsfattande och eget ansvar, är grunden för analysen. I analysavsnittet analyseras och besvaras studiens frågeställning: *Finns de fyra kännetecknande dragen, mindre hierarki, horisontell kommunikation, kollektivt beslutsfattande och eget ansvar, i EU kommissionens arbetsmetoder i hanteringen av Greklands skuldskris, mellan åren 2010 och 2015?* Analysavsnittet är indelat i fem underrubriker där respektive kännetecknande drag analyserats genom de ställda systematiska frågorna åt materialet som beskrivits i avsnitt 5.1 *operationalisering*. Varje kännetecknade drag av post-byråkrati analyseras för sig under sin egen underrubrik. I det femte och sista analysavsnittet görs det en sammanställning av analysen för att knyta ihop avsnittet och tydligt svara på denna studies frågeställning.

7.1 EU kommissionens hierarki under Greklands skuldskris mellan år 2010-2015

I denna underrubrik brukas ett av studies systematiska frågor. Frågan är ställd åt materialet för att kunna analysera det post-byråkratiska kännetecknande draget “mindre hierarki”. Denna systematiska fråga är: *Återfinns det i materialet tydliga uppdelade nivåer av en hierarkisk stege där arbetsuppgifter är uppdelade?*

I det transkriberade materialet redovisas det i 6.1 att Kommissionen gör ett beslut angående lån åt Grekland, detta beslut är fastställande och därav tolkas vara i linje med hierarkisk stege. I och med att en post-byråkratisk organisation inte har en tydlig hierarkisk stege tolkats det med utgångspunkt ur detta exempel att Kommissionen befinner sig i en hierarkisk stege då den har auktoriteten att lägga beslut på lånets belopp. I samma stycke under 6.1 förklaras EU kommissionen besluta att lånet till Grekland ska vara på 80 miljarder Euro, men i slutända får Grekland istället 2,7 miljarder Euro, detta med förklaringen att medlemsländer drogs sig ut ur samarbetet och inte ville bidra till lånets pott. Även om Kommissionen hade auktoritet att lägga beslut angående lånets belopp tog medlemsländerna egna beslut där vissa valde att inte bidra. Därmed görs tolkningen att Kommissionen inte har auktoritet över EU:s medlemsländer och därav inte är i högre nivå i den hierarkiska stegen. Utifrån denna tolkning tyder det på att det råder “mindre hierarki” i EU kommissionens arbetsmetoder, vilket är ett kännetecknade drag för en post-byråkratisk organisation.

Under avsnitt 6.2 påpekas det att Kommissionen tvingade Greklands regering att implementera reformer för att de ska kunna återhämta sig från krisen. Då reformerna var tvingade tolkas det att EU kommissionen besitter en högre nivå i den hierarkiska stegen än Grekland. Detta då Kommissionen har auktoritet att tvinga reformer på landet, vilket även inte faller i linje med "mindre hierarki". Då bland annat Ola Edvin Vie (2009) förklarar att "mindre hierarki" förespråkas i en post-byråkratisk organisation kan tolkningen göras att Kommissionen inte har detta kännetecknande drag i denna situation. I en liknande situation förklaras det i 6.2 att Kommissionen fick sin plan för Greklands återhämtning att träda i kraft. I planen förekom regler och prioriteringar som EU kommissionen ansåg vara meriterande för att skuldsanera Greklands statsbudget. Då Kommissionens plan efterföljdes av både Grekland och IMF görs tolkningen att Kommissionen besatt en högre hierarkisk nivå än IMF och Grekland. I och med att mindre regler samt mindre auktoritet faller under det kännetecknande draget "mindre hierarki" tolkas det att Kommissionen inte besitter denna post-byråkratiska drag ur det givna exemplet.

I det transkriberade materialet redovisat under avsnitt 6.3 framkommer det även att Troika ökar deras samarbete då Troikas gemensamma åtgärder gentemot Grekland genomsyrar detta avsnitt. I och med att Troika är ett samarbete mellan Kommissionen, ECB och IMF görs tolkningen att Kommissionen är på samma nivå som ECB och IMF under det andra programmet. Då dessa tre organisationer tolkas vara på samma nivå görs även tolkningen att en minskning i auktoritet medförs och därmed en minskning av de hierarkiska nivåerna. Med utgångspunkt i denna tolkning görs även tolkningen att det kännetecknande draget "mindre hierarki" är förekommande i hanteringen av Greklands skuldskris ur detta exempel.

I samma avsnitt påpekas det att Troika får mer ansvar under det andra programmet, vilket resulterar i att det blir Troikas uppgift att lösa den grekiska skuldskrisen. Då Troika får detta ansvar har de även ansvaret att se till att reformer implementeras. Med utgångspunkt i detta exempel görs tolkningen att Troikas tre organisationer är i toppen av den hierarkiska stegen. Även under 6.4 beskriver Eurogruppens före detta president att ECB och Kommissionen hade huvudansvaret under Greklands skuldskris. Därav tolkas det att Kommissionen är i toppen av den hierarkiska stegen tillsammans med ECB och eventuellt IMF. I och med att Kommissionen tolkas vara på toppen görs även tolkningen att en tydlig hierarkisk stege finns

i deras arbetsmetoder i detta exempel, vilket inte faller i linje med det kännetecknade draget “mindre hierarki”.

För att summera detta avsnitt finns endast två exempel bland flertal som tyder på att “mindre hierarki” finns i Kommissionens arbetsmetoder. Då bland annat Styhre (2009) förklarar att post-byråkratiska organisationer undviker hierarki, auktoritet och regler kommer detta avsnitt fram till att det kännetecknande draget “mindre hierarki” tolkas enbart finnas i Kommissionens arbetsmetoder vid vissa tillfällen.

7.2 EU kommissionens kommunikation under Greklands skuldcris mellan år 2010-2015

Genom följande systematiska fråga kan en analys på det post-byråkratiska kännetecknande draget “horisontell kommunikation” göras: *Tydliggörs interaktioner mellan Kommissionen och andra berörda aktörer i materialet?*

I avsnitt 6.1 presenteras en interaktion mellan Eurogroup och EU Kommissionen där beslut angående lån och regleringar sker. Beslutet fattas av Kommissionen och är inte i överenskommelse med Eurogroup. Då tolkningen av samma exempel i 7.1 förklaras vara i linje med en hierarkisk nivå tolkas även interaktionen vara densamma, alltså vertikal. Då horisontell kommunikation är en av de kännetecknande dragen för en post-byråkratisk organisation tolkas det att Kommissionen inte har detta drag i exemplet, då interaktionen mellan Kommissionen och Eurogroup var vertikal.

I ett annat exempel transkriberat under avsnitt 6.2 påpekas det att EU kommissionen hade ansvar att granska ifall Greklands regering applicerar Kommissionens tvingande reformer, och i tillägg förklaras det under avsnitt 6.3 att Grekland hade plikten att återrapportera ekonomiska händelser till Troika. Då Kommissionen granskar de tvingande reformerna och tar del av återrapporteringen från Grekland, görs tolkningen att interaktionen mellan Kommissionen och Grekland sker uppifrån och nedåt och vice versa. Då Kommissionen bedriver denna typ av interaktion med Grekland tolkas det att kommunikation är vertikal. Då vertikal kommunikation inte förespråkas enligt det post-byråkratiska kännetecknande draget “horisontell kommunikation” är EU kommissionens arbetsmetoder inte i linje med detta drag ur det presenterade exemplet.

Det förklaras i det transkriberade materialet under avsnitt 6.3 att Eurogruppen utser Kommissionen som ansvariga i att reglera utbetalningar åt Grekland. Dessutom framkommer det i 6.2 att Eurogruppen godkänner Kommissionens plan för Greklands återhämtning. Dessa två exempel visar två interaktioner mellan Eurogroup och EU kommissionen där kommunikationen är på både parternas initiativ. Denna tolkning görs med utgångspunkt då det i första exemplet påpekas att Eurogroup utser EU kommissionen som ansvariga och Kommissionen accepterar det. I andra exemplet presenterar Kommissionen en plan som Eurogroup godkänner. Alltså tolkas interaktionerna i dessa två exempel vara i form av en överenskommelse på ett horisontellt plan, vilket även är i linje med det kännetecknande draget "horisontell kommunikation".

Ett annat exempel under avsnitt 6.3 påvisar att brist på transparens var förekommande då dokument från Kommissionen inte kom i tid till Europaparlamentet. Eftersom detta inte är ett tydligt exempel på horisontell kommunikation förklaras det vidare i Parlamentets rapport att i de dokument som inte kom i god tid fanns transkriberade dialoger mellan ECB och Kommissionen. Dialogens mål var att diskutera det finansiella stödet som skulle hjälpa Grekland skuldsanera sin statsbudget. Därav görs tolkningen att interaktionen mellan ECB och Kommissionen förekom utan tillsägelser. Genom detta tolkas det även att det inte fanns en vertikal kommunikation mellan Kommissionen och ECB utan snarare horisontell kommunikation, vilket tolkas vara i linje med det kännetecknande draget "horisontell kommunikation" med stöd ur Europaparlamentets rapport.

I 6.4 påpekar Eurogruppens före detta president att ECB och Kommissionen är huvudansvariga för Greklands ekonomiska återhämtning och i 6.3 förklarar Europaparlamentet att dialoger mellan ECB och Kommissionen angående Greklands finansiella bistånd förekom. Då det tydligt ur exemplen förklaras att interaktioner mellan EU kommissionen och ECB sker i form av dialog dras tolkningen att diskussioner mellan dem sker på en horisontell plan då båda organisationerna förklaras vara i toppen av den hierarkiska stegen. Eftersom interaktionerna mellan ECB och Kommissionen tolkas vara på en horisontell plan tolkas arbetsmetoderna i detta exempel tyda på att det post-byråkratiska kännetecknande draget "horisontell kommunikation" upphittas. I liknelse görs samma tolkning på Toika samarbetet, detta då Kommissionen, ECB och IMF har dialoger genomförda under hela krisanteringsprocessen för att skuldsanera Greklands statsbudget.

För att sammanfatta kan diverse tolkningar göras kring det kännetecknade draget “horisontell kommunikation”. Med utgångspunkt i analysen tolkas det att vertikal kommunikation sker tydligast i interaktioner mellan Kommissionen och Grekland och utöver denna interaktion tolkas det kännetecknade draget “horisontell kommunikationen” vara rådande i EU kommissionens arbetsmetoder år 2010-2015.

7.3 EU kommissionens beslutsfattande under Greklands skuldkris mellan år 2010-2015

Genom följande systematiska fråga åt materialet görs en analys utifrån det post-byråkratiska kännetecknande draget “kollektivt beslutsfattande”: *Åligger det att beslut fattas inom ramen för samarbete mellan Kommissionen och andra aktörer i materialet?*

I det transkriberade materialet under avsnitt 6.1 framkommer det att Kommissionen godkänner samt reglerar lån som ska ges ut till Grekland. Detta beslut görs av Kommissionen utan en involverad aktör. Eftersom det post-byråkratiska draget “kollektivt beslutsfattande” förklarar att beslut ska fattas gemensamt tolkas det att Kommissionen gör beslutet angående lånet på egen hand, vilket inte är i linje med vad som kännetecknar en post-byråkrati då kollektivt beslutsfattande inte råder. I samma avsnitt påpekas det att ett samarbete skulle inledas där beslut om lån skulle föras och att Kommissionen var enig med detta, dock avslutas samarbetet på grund av att medlemsländer avgick. Därmed görs tolkningen att Kommissionen var redo att samarbeta för att skuldsanera Greklands statsbudget. Då Kommissionen var redo att samarbeta tolkas det även att organisationen i denna situation omfattas av det kännetecknade draget för en post-byråkratisk organisation, nämligen “kollektivt beslutsfattande”.

I avsnitt 6.2 redovisas det att Eurogroupens medlemmar och Troika kommer överens angående det extra stödet som ska ges åt den grekiska privata sektorn. I samma avsnitt redovisas även att Eurozonens finansminister godkänner Kommissionens plan för Greklands återhämtning genom förhandlingar. Dessa två exempel visar att beslut i form av samarbete mellan Kommissionen och andra aktörer förekommer i krishanteringsprocessen. Därav görs tolkningen med utgångspunkt ur dessa två exempel att det kännetecknade draget “kollektivt beslutsfattande” är rådande i Kommissionens arbetsmetoder, detta då gemensamma beslut

fattas mellan Kommissionen och andra aktörer. Å andra sidan presenteras det i samma transkriberade avsnitt att Eurozonens finansministers godkänner Kommissionens återhämtningsplan för Grekland, som leder till ett ramverk av regler. I detta ramverk prioriteras Kommissionens synpunkter över IMF:s och reformer tvingas på Grekland. Därmed görs tolkningen att ramverket inte förespråkar gemensamt beslutsfattande då Kommissionen tar det slutliga beslutet. Med utgångspunkt i dessa situationer tolkas EU Kommissionen inte ha “kollektivt beslutsfattande” i deras arbetsmetoder vid dessa tillfällen.

I avsnitt 6.3 framkommer det att Troika ökar deras samarbete och får mer ansvar i att hantera Greklands skuldskris, vilket är genomsyrade i avsnittet. Då Kommissionen ingår i Troika samarbetet kan flera tolkningar göras med post-byråkrati som analytiskt verktyg. Å ena sidan görs tolkningen att Kommissionen fattar mer gemensamma beslut med ECB och IMF då de ökar samarbetet mellan varandra, vilket tolkas således falla i linje med “kollektivt beslutsfattande” eftersom Kommissionen fattar gemensamma beslut. Å andra sidan görs tolkningen att Troika ökar deras gemensamma beslutsfattandet mellan varandra som medför att Troika fattar mindre gemensamma beslut med resterande aktörer involverade i krishantering. Exempelvis blir Eurogroup mindre involverad då Troika ökar deras samarbete. Därav tolkas det att det post-byråkratiska draget “kollektivt beslutsfattande” sker mellan Kommissionen, ECB och IMF men att det leder till mindre “kollektivt beslutsfattande” med resterande aktörer under krishanteringsprocessen.

För att summera detta analysavsnitt går det att göra tolkningen att det både finns och inte finns “kollektivt beslutsfattande” i EU kommissionens arbetsmetoder i hanteringen av Greklands Skuldskris år 2010-2015. Analysen kommer fram till att “kollektivt beslutsfattande” är förekommande i Kommissionens arbetsmetoder men inte i alla situationer.

7.4 EU kommissionens övervakning och initiativ under Greklands skuldskris mellan år 2010-2015

Genom följande systematiska fråga åt materialet görs en analys utifrån det post-byråkratiska kännetecknande draget “eget ansvar”: *Återfinns det i materialet om Kommissionen övervakar sig själva och utför arbetsuppgifter på egen initiativ?*

I det transkriberade materialet under avsnitt 6.2 redovisas det att EU kommissionen gjort en plan på hur de ska skuldsanera Greklands statsbudget. Inom planen påpekas även att Kommissionen förklarar vad som ska prioriteras i hanteringen av Greklands skuldskris. Därav tolkas det att EU Kommissionen på eget initiativ tagit fram och gjort en plan som förklarar hur de ska hantera krisen. Det egna initiativet från EU kommissionens sida är något som är i linje med det kännetecknade draget "eget ansvar". I och med att Styhre (2009) och Brewster m.fl. (2009) förklarar det kännetecknande draget "eget ansvar" innefattas då en organisation tar ansvar i utförandet av arbetsuppgifter, tolkas det även att egna initiativet från Kommissionens sida faller i linje med detta kännetecknande drag för en post-byråkratisk organisation.

Ett liknande exempel ur det transkriberade materialet påpekas i avsnitt 6.3 där Troika förklaras arbeta med målet att göra det andra programmet mer effektivt än vad det första var. Då det inte påpekas att en organisation ger detta direktiv åt Troika, tolkas det att målen är uppsatta på eget initiativ. Då denna tolkning görs och Kommissionen är med i Troika samarbetet tolkas även det egna initiativet faller i linje med det post-byråkratiska kännetecknade draget "eget ansvar".

I det transkriberade materialet under 6.4 påpekas det att EU genomförde en bedömning på Troika samarbetet för att se effektiviteten samarbetet haft. Dessutom förklaras det i samma stycke att EU även gjorde bedömningar på Kommissionens styrning angående deras sätt att hantera den grekiska skuldskrisen. Dessa bedömningar kan tolkas vara en övervakning på Troika och Kommissionen för att se hur de hanterar den grekiska skuldskrisen. I och med att självövervakning omfattas av det post-byråkratiska kännetecknet "eget ansvar" tolkas det att Kommissionen inte övervakar sig själva under krishanteringen. Denna tolkning görs med utgångspunkt att EU övervakar Kommissionens krishanteringsprocess och inte Kommissionen själva, vilket medför tolkningen att Kommissionen inte omfattas av "eget ansvar" i denna situation.

Sammanfattningsvis tolkas det att EU kommissionen tar eget initiativ men har ingen självövervakning i deras arbetsmetoder för att skuldsanera Greklands statsbudget år 2010-2015. Då en väsentlig aspekt, nämligen självövervakning, inte uppfylls enligt tolkningen gjord på det transkriberade materialet anses det att det kännetecknande draget "eget ansvar" inte är rådande i Kommissionens arbetsmetoder under Greklands skuldskris år 2010-2015.

7.5 Sammanställning av analysen

I detta avsnitt sammanfattas vad analysen kommit fram till, detta för tydligt svara på studiens frågeställning: *Finns de fyra kännetecknande dragen, mindre hierarki, horisontell kommunikation, kollektivt beslutsfattande och eget ansvar, i EU kommissionens arbetsmetoder i hanteringen av Greklands skuldskris, mellan åren 2010 och 2015?*

I analysen finns det inget som tolkas att Kommissionen till fullo har mindre hierarki utifrån materialet. Därmed kan det inte påpekas att det post-byråkratiska kännetecknande draget "mindre hierarki" är fullt ut rådande i Kommissionens arbetsmetoder. Vad gäller det kännetecknande draget "horisontell kommunikation" kommer analysen fram till att draget är rådande i Kommissionens interaktioner med, ECB, IMF och Eurogroup men inte med Greklands regering. Därav är "horisontell kommunikation" rådande vid vissa tillfällen i Kommissionens arbetsmetoder. I likhet med "horisontell kommunikation" kommer även analysen fram till att det kännetecknade draget "kollektivt beslutsfattande" är rådande vid vissa tillfällen i Kommissionens arbetsmetoder under Greklands skuldskris år 2010-2015. Analysen gjord på det kännetecknande draget "eget ansvar" uppmärksammar att en aspekt upphittas i Kommissionen arbetsmetoder medan en annan aspekt inte gör det. Då analysen inte hittar både aspekterna av "eget ansvar" ur materialet tolkas detta drag inte förekommer i EU kommissionens arbetsmetoder under Greklands skuldskris år 2010-2015. Summeringsvis tolkas det att draget "mindre hierarki", "horisontell kommunikation" och "kollektivt beslutsfattande" finns i Kommissionens arbetsmetoder vid vissa tillfällen men inte till fullo. Dessutom tolkas det att "eget ansvar" inte är rådande och därmed påpekar analysen att Kommissionen inte har det post-byråkratiska organisationsteorin som arbetsmetod. Men å andra sida synliggör teorin vilka arbetsmetoder Kommissionen har och vilka de inte har under Greklands skuldskris år 2010-2015, vilket sammanfattningsvis svarar på denna studies frågeställning.

8. Slutsatser

Titeln på denna studie är *Europeiska kommissionens arbetsmetoder under kriser: En fallstudie på krishantering av den grekiska skuldkrisen år 2010 till 2015 baserat på post-byråkratiska kännetecken* och ställer sig frågan *Finns de fyra kännetecknande dragen, mindre hierarki, horisontell kommunikation, kollektivt beslutsfattande och eget ansvar, i EU kommissionens arbetsmetoder i hanteringen av Greklands skuldkris, mellan åren 2010 och 2015?* Min studie kommer fram till att EU kommissionen till viss mån har kännetecknande drag av post-byråkrati i deras arbetsmetoder under krisen, men enbart vid vissa tillfällen. Det presenteras att de olika kännetecknande dragen mindre hierarki, horisontell kommunikation, och kollektivt beslutsfattande finns i Kommissionens arbetsmetoder men är inte alltid förekommande i alla situationer. Dock är undantaget “eget ansvar”, där det med utgångspunkt i analysen påpekas att Kommissionen inte övervakat sig själva i deras försök att skuldsanera Greklands statsbudget år 2010-2015, lett till tolkningen att “eget ansvar” inte är rådande i EU kommissionens arbetsmetoder.

Då det framkommer i analysen att Kommissionens arbetsmetoder inte alltid är i linje med post-byråkratiska kännetecknade drag, går det att dra slutsatsen att Kommissionen inte präglas av post-byråkrati. Dessutom görs tolkningen med utgångspunkt i analysen att det kännetecknande draget “eget ansvar” inte är rådande och därav följer Kommissionen inte post-byråkratin i sin helhet. Eftersom de post-byråkratiska dragen endast sker under vissa tillfällen och ibland inte alls under krishantering visat även studien att Kommissionen har olika sätt att hantera kriser. Därmed bidrar denna studie med att spegla de olika dimensionerna av arbetsmetoder EU Kommissionen har under Greklands skuldkris år 2010-2015, detta genom att det tydligt påvisas i analysen vilka arbetsmetoder de har och vilka de inte har.

I avsnitt 3. *Tidigare forskning* visar forskning att samarbeten, dialoger och kollektivt beslutsfattande förekommer under Greklands skuldkris år 2010-2015. Denna studie visar precis som forskningen gör att dessa post-byråkratiska drag förekommer under den grekiska skuldkrisen år 2010-2015. Luckan som hittades utifrån vad forskning tagit fram och som denna studie anammade att undersöka var om flera post-byråkratiska kännetecken förekommer under denna kris. Det visar sig att de kännetecknande dragen mindre hierarki, horisontell kommunikation, och kollektivt beslutsfattande finns i Kommissionens

arbetsmetoder dock inte draget eget ansvar. Med denna utgångspunkt bidrar denna studie till att ytterligare förstå de arbetsmetoder EU kommissionen har i hanteringen av denna kris.

8.1 Kritisk reflektion

Denna studie är baserad på publicerade dokument från European Court of Auditors, Europaparlamentet, Kommissionen och IMF under Greklands skuldskris år 2010-2015. Europaparlamentet (2014) påpekar, redovisat i avsnitt 6.3, att vissa dokument var underhållna i krishanteringsprocessen. Då min studie enbart brukat offentligt material har denna studie inte analyserat undanhållna dokument som ytterligare kunnat visa EU kommissionens krishanteringsprocess under Greklands skuldskris år 2010-2015. Jag är medveten att ytterligare material, i detta fall de undanhållna dokumenten, kunnat bidra med en mer nyanserad analys och slutsats.

Denna studie skulle även kunnat vara mer nyanserad om mer berörda organisationer analyserats i studien, detta för att det eventuellt hade kunnat spegla hur EU:s arbetsmetoder är i sin helhet i hanteringen av den grekiska skuldskrisen år 2010-2015. Eftersom en analys på många aktörer hade krävt mycket forskningstid, då det hade behövts en större materialinsamling, inkluderar denna studie inte ytterligare berörda aktörer. Då min studie är baserad på ett av de viktigaste organen inom EU, nämligen EU kommissionen, ger det en god insyn på hur EU som helhet agerar under den grekiska skuldskrisen år 2010-2015.

8.2 Vidare forskning

Slutatserna denna studie kommer fram till är i huvudsak att kännetecknade post-byråkratiska drag, mindre hierarki, horisontell kommunikation, och kollektivt beslutsfattande finns i EU Kommissionens arbetsmetoder vid vissa tillfällen i hanteringen av den grekiska skuldskrisen år 2010-2015, med undantaget eget ansvar. Genom detta bidrar denna studie att belysa och spegla hur arbetsmetoderna i EU kommissionens ser ut under den valda krissituationen. Med detta som utgångspunkt öppnar min studie upp för vidare forskning.

Då studien konfirmerar att vissa post-byråkratiska drag inom Kommissionen finns under den grekiska skuldskrisen år 2010-2015, kan det vara intressant att fortsätta på detta spår. Detta genom att ta samma fall och applicera samma analytiska metod på ett annat huvudorgan inom EU, för att se om liknande drag finns i andra EU:organens arbetsmetoder för hanteringen av

den grekiska skuldkrisen år 2010-2015. Detta hade i sin tur kunnat leda till mer förståelse för hur EU:s arbetsmetoder i sin helhet hanterar de den grekiska skuldkrisen år 2010-2015.

Vidare hade det varit intressant att bruka samma analytiska metod på ett annat krishanteringsfall inom EU, detta för att se om dessa forskningar får liknande resultat som denna studie, vilket även hade påvisat vilka arbetsmetoder EU kommission föredrar under kriser. Eftersom EU kommissionen har post-byråkratiska dragen mindre hierarki, horisontell kommunikation och kollektivt beslutsfattande i Kommissionens arbetsmetoder vid vissa tillfällen under Greklands skuldkris år 2010-2015, skulle det även vara intressant att analysera om dessa arbetsmetoder skiljer sig från de arbetsmetoder Kommissionen har utöver krissituationer. Detta hade i sin tur kunnat visa om arbetsmetoderna som Kommissionen brukar under kriser är deras vanliga sätt att arbeta på, utöver krissituationer.

Då min studie kommer fram till att vissa kännetecknande drag finns i EU kommissionens arbetsmetoder vid vissa tillfällen, under den grekiska skuldkrisen år 2010-2015, hade en undersökning kunnat djupgående analysera och se om dessa drag stannar kvar inom EU efter krisens slut. Detta för att se om kriser EU går igenom hjälper att identifiera effektiva arbetsmetoder som organisationen sen kan använda utöver krissituationer.

9. Referenslista

9.1 Litteratur

Bennett, Andrew, George, Alexander L. (2005). *Case Studies and Theory Development in the Social Sciences*. MIT Press.

Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Towns, Ann, Wängnerud, Lena. (2017). *Metodpraktikan : konsten att studera samhälle, individ och marknad* (5. uppl.). Wolters Kluwer.

Hatch, Mary Jo. (2018). *Organization Theory: Modern, Symbolic, and Postmodern Perspectives*. OUP Oxford.

Karns P, Margaret, Mingst A, Karen, Stiles W, Kendall. (2015). *International Organizations: The Politics and Processes of Global Governance*. Lynne Rienner Publishers Inc.

Merriam, Sharan B. (1993). *Fallstudien som forskningsmetod*. Studentlitteratur AB.

Styhre, Alexander. (2019). *Byråkrati - teoretiker, kritiker och försvarare*. Liber.

9.2 Elektroniska tidskriftsartiklar

Brewster, Chris, Brookes, Michael, Johnson, Phil, Wood, Geoffrey. (2009). *The Rise of Post-Bureaucracy Theorists' Fancy or Organizational Praxis?* International Sociological Association.

European Commission (2017). *The ESM Stability Support Programme Economic and Financial Affairs: Greece, First & Second Reviews*. Institutional paper 064.

International Monetary Fund (2012). *GREECE: LETTER OF INTENT*. International Monetary Fund Washington DC.

International Monetary Fund (2013). *Greece: Letter of Intent*. International Monetary Fund Washington DC.

James, Harold (2013). *The Great Depression and the Great Recession*. Sage, Journal of Modern European History.

Kutlay, Mustafa (2018). *The Political Economies of Turkey and Greece*. Springer International Publishing AG.

Levine, Ross (2021). *IMF Working Paper: Finance, Growth, and Inequality*. International Monetary Fund Washington DC.

Rhinard, Mark. (2019). *The Crisisification of Policy-making in the European Union*. Stockholm University.

Roos, Jerome. (2019). *Why Not Default? The Political Economy of Sovereign Debt*. Princeton University Press.

Schiffauer, Peter. (2018). *A Single Model of Governance or Tailored Responses? : Historical, Economic and Legal Aspects of European Governance in the Crisis*. Berliner Wissenschafts-Verlag.

Schneider, Christina J. (2018). *The Responsive Union National Elections and European Governance*. Cambridge University Press.

Simitis, Costas (2014). *The European Debt Crisis : The Greek Case*. Manchester University Press.

Vie, Ola, Edvin (2009), *Have post-bureaucratic changes occurred in managerial work?*, European Management Journal.

9.3 Webbsidor

Eurofound. Titel: Trolika.

<https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary/troika>

(Hämtad: 15/05/2022)

European Court of Auditors. Titel: *The Commission's intervention in the Greek financial crisis*. 2017. <https://op.europa.eu/webpub/eca/special-reports/greek-crisis-17-2017/en/#chapter4> (Hämtad: 09/04/2022)

European Parliament. *Role and operations of the Troika with regard to the euro area programme countries*. 2014. https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-7-2014-0239_EN.html#def_1_2
(Hämtad: 10/04/2022)

Europeiska centralbanken, 2022. <https://www.ecb.europa.eu/ecb/html/index.sv.html>
(Hämtad: 15/05/2022)

International Monetary Fund: Titel: *ABOUT THE IMF*. <https://www.imf.org/en/About>
(Hämtad: 15/05/2022)